॥ पत्रं ६४ ॥

णी पार्श्वपरिवर्तिकां मालविकामनुमन्यते ।

मालविका । जानामि निमित्तं कौतुकालंकारस्य । तथापि मे हृदयं विसिनीपत्रगतमिव सलिलं वेपते । दक्षिणोतरं नयनं च बहुशः स्फुरति ।

विटूषकः । भो वयस्य विवाहनेपथ्येन सविशेषं खलु शोभते ऽत्रभवती मालविका ।

धारिणी । जयतु जयत्वार्यपुत्रः ।

विटूषकः । वर्धतां भवती ।

देवी । आर्यपुत्र एष ते ऽस्माभिस्तरुणीजनसहायस्याशोकः संकेतगृहकः संकल्पितः ।

विटूषकः । भो आराधितो ऽसि ।

॥ पत्रं ६५ ॥

विटूषकः । भो विश्रब्धो भूत्वा यौवनवतीं प्रेक्षस्व ।

धारिणी । कां ।

विटूषकः । तपनीयाशोकस्य कुसुमशोभां ।

प्रथमा । हला रमणीये अपूर्वमिवेदं राजकुलं प्रविशन्त्या मे प्रसीदति हृदयश्रान्तसंगत आत्मा ।

द्वितीया । ज्योत्स्निके ममाप्येवं । अस्ति खलु लोकप्रवादः ।

॥ पत्रं ६६ ॥

आगामि सुखं दुःखं वा हृदयसमवस्था कथयतीति ।

प्रथमा । सत्य इदानीं भवतु ।

उभे । जयतु जयतु भर्ता । जयतु जयतु भट्टिनी ।

उभे । भर्तः संगीतके ऽभ्यन्तरे स्वः ।

धारिणी । मालविके इतः । दक्षतरा संगीतसहायिनी ते का रोचते ।

उभे । अहह भर्तृदारिका । जयतु जयतु भर्तृदारिका ।

प्रथमा । आवयोर्भर्तृदारिका ।

उभे । शृणोतु भर्ता । यो स भर्त्रा विजयदण्डैर्विदर्भनाथं वशीकृत्य बन्धनान्मोचितः कुमारो माधवसेनो नाम । तस्येयं कनीयसी भगिनिका मालविका नाम ।

धारिणी । कथं राजदारिकेयं । चन्दनं खलु मया पादुकापदेशेन दूषितं ।

मालविका । विधिनियोगेन ।

॥ पत्रं ६७ ॥

द्वितीया । भर्तृदायादवशं गते भर्तृदारके माधवसेने तस्यामात्येनायसुमतिनास्मादृशं परिजनमुज्झित्वा गूढमानीतैषा ।

द्वितीया । भर्तः अतो ऽपरं न जानामि ।

उभे । भर्तृदारिके आर्यकौशिक्या इव स्वरसंयोगः । ननु सैव ।

मालविका । अथ किं ।

उभे । यतिवेशधारिण्यार्यकौशिकी दुःखेन विभाव्यते । भगवति नमस्ते ।

विटूषकः । तेन कथयत्विदानीं भगवत्यत्रभवतीवृत्तान्तं तावदशेषं ।